

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>IV K 55/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. M. (1)	W dniu 28 sierpnia 2019 roku, w O., woj. (...), przewidując skutek spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu u S. P. (1) i godząc się na to, kilkakrotnie zadał pokrzywdzonemu uderzenia kulą inwalidzką, a następnie przewrócił	

		<p>go na jezdnię, siadł na wymienionym i wielokrotnie uderzał pięściami po głowie i twarzy, w następstwie czego S. P. (1) doznał podbiegnięć krwawych i obrzęku na powiekach obu oczu, złamania licznych kości twarzoczaszki: ścian przednich, górnych i tylnych zatok po stronie także ściany przyśrodkowej, złamania kości klinowych i chrząstek krtani, żeber IV-IX strony lewej, krętacza kości udowej lewej oraz stłuczenia płuca lewego, które to obrażenia prowadzące do prawostronnego porażenia i afazji spowodowały u pokrzywdzonego chorobę realnie zagrażającą życiu.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. A. M. (1) ma 41 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Osiąga dochód w wysokości 1.000 zł netto miesięcznie. Posiada nieruchomość położoną w m. O.. Był wielokrotnie karany sądownie, w tym za czyny przeciwko zdrowiu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk.</p>	<p>- dane osobopoznawcze - dane o karalności</p>	<p>k. 540v-541 k. 588-589</p>	
<p>2. A. M. (1) w dniu 28 sierpnia 2019 r. w godzinach wieczornych przebywał w</p>	<p>- częściowe wyjaśnienia A. M. (1)</p>	<p>k. 40, 542 k. 46v-47, 110-111, 256v, 600, 602</p>	

<p>pobliżu sklepu (...) położonego w m. O.. Z uwagi na złamaną nogę poruszał się przy pomocy kuli ortopedycznej. W wymienionym sklepie kilkakrotnie zaopatrywał się tego dnia w alkohol, który od godziny 17:00 spożywał wraz z K. P. (1) na przystanku znajdującym się na przeciwko sklepu. Wraz z upływem czasu A. M. (1) stawał się bardziej agresywny i bez powodu zaczął przypadkowych przechodniów oraz klientów sklepu, obrzucając ich wyzwiskami. Z tego powodu wdał się w kłótnię z właścicielem sklepu (...). A. M. (1) zwierzył się K. P. (1), że chętnie by kogoś pobił. Około godziny 20:25 do ww. sklepu (...) udał się zamieszkały w pobliżu S. P. (1). A. M. (1) widząc, że wymieniony wyszedł ze sklepu z zakupami stwierdził, że to jego pobije. Krzyknął do S. P. (1), by podszedł. Gdy wymieniony nie zareagował A. M. (1) podbiegł do niego i kilkakrotnie uderzył go kulą ortopedyczną po ciele. S. P. (1) w odpowiedzi uderzył napastnika w twarz, rozcinając mu skórę pod lewym okiem, po czym zaczął uciekać. A. M. (1) odrzucił kulę, dogonił S. P. (1) i przewrócił na jezdnię. Usiadł następnie na klatce piersiowej S. P. (1) i przy pomocy pięści obu rąk wielokrotnie uderzył go w</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowe zeznania K. P. (1) - zeznania K. C. - zeznania K. K. - protokół oględzin ciała A. M. (1) - opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej lek. A. M. (2) - protokół oględzin miejsca zdarzenia - protokół oględzin zapisu monitoringu 	<p>k. 30v, 579, k. 52v-53, 580 k. 14-19 k. 225-230 k. 22-29 k. 245-246</p>
---	--	--

<p>twarz i głowę. S. P. (1) leżąc na jezdni nie bronił się przed napastnikiem.</p>			
<p>3. W wyniku przewrócenia na asfalt oraz uderzeń zadanych przez A. M. (1) kulą ortopedyczną oraz pięściami S. P. (1) doznał podbiegnięć krwawych i obrzęku na powiekach obu oczu, złamania licznych kości twarzoczaszki: ścian przednich, górnych i tylnych zatok po stronie także ściany przyśrodkowej, złamania kości klinowych i chrząstek krtani, żeber IV-IX strony lewej, krętacza kości udowej lewej oraz stłuczenia płuca lewego. Obrażenia te skutkowały koniecznością podjęcia zabiegów resuscytacyjnych w czasie przyjęcia do szpitala w dniu 28 sierpnia 2019 r., a w połączeniu ze stresem związanym z napaścią wywołały u pokrzywdzonego udar mózgu, którego wynikiem było prawostronne porażenie ciała i afazja, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego. S. P. (1) był hospitalizowany w okresie od 28 sierpnia 2019 r. do 14 listopada 2019 r., kiedy to zmarł wskutek ciężkich zaburzeń metabolicznych wynikłych z martwicy jelita cienkiego, będących następstwem starych zrostów w jamie otrzewnej. Wymieniona</p>	<p>- protokół oględzin i sekcji zwłok S. P. (1) wraz z opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej lek. Krzysztofa Wróblewskiego</p>	<p>k. 440-449, 626-626v, 627v-628</p>	

<p>przyczyna zgonu nie pozostawała w związku przyczynowo - skutkowym z obrażeniami ciała doznanymi przez S. P. (1) w dniu 28 sierpnia 2019 r.</p>			
<p>4. Dobiegające z ulicy odgłosy zaniepokoiły zamieszkujących w pobliżu J. i M. O. (1). Wymienieni przybiegli na miejsce zdarzenia w chwili, gdy A. M. (1) stał nad leżącym na ulicy nieprzytomnym S. P. (1). M. O. (1) udzielił pierwszej pomocy pokrzywdzonemu odciągając go na pobocze i układając w pozycji bocznej. J. O. (1) pobiegł natomiast do domu S. P. (1), by powiadomić jego bliskich. W tym czasie A. M. (1) pozostawał w pobliżu, wykrzykując do zgromadzonych, że został zaatakowany przez pokrzywdzonego. W pewnym momencie, gdy M. O. (1) przytrzymał S. P. (1), A. M. (1) podbiegł do pokrzywdzonego i kopnął go oraz uderzył otwartą dłonią w twarz. Przybyły na miejsce patrol Policji dokonał zatrzymania A. M. (1) w dniu 28 sierpnia 2019 r. o godz. 21:40.</p>	<p>- zeznania M. O. (1) - zeznania K. C. - protokół zatrzymania</p>	<p>k. 577-577v k. 579, 580 k. 3</p>	
<p>5. W dniu 28.08.2019 r. o godz. 22:04 stwierdzono w powietrzu wydychanym przez A. M. (1) alkohol w stężeniu 1,11 mg/l.</p>	<p>- protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>k. 5</p>	
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	A. M. (1)	W dniu 28 sierpnia 2019 roku, w O. woj. (...), wypowiedział wobec M. P. (1) groźby pozbawienia życia, które wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. A. M. (1) w dniu 28 sierpnia 2019 r. około godziny 20:40 po pobiciu S. P. (1) zagroził przybyłej na miejsce zdarzenia żonie ww. M. P. (1), że pozbawi ją życia, gdy zwróciła się do niego z pytaniem, dlaczego pobił jej męża. Groźba ta wzbudziła u M. P. (1) realną obawę, że zostanie spełniona, gdyż A. M. (1) wypowiadając ww. słowa zbliżył się do niej gestykulując rękoma i splunął na nią. W związku z tym M. P. (1) w obawie o swe życie, nie pozostała przy mężu w oczekiwaniu na przyjazd pogotowia ratunkowego, lecz wróciła do domu.	- zeznania M. P. (1) - zeznania M. O. (1)	k. 249v, 543 k. 577	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. M. (1)	Czyn z pkt I wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. A. M. (1) został zaatakowany przez S. P. (1) i stoczył z nim bójkę wyłącznie w pozycji stojącej. Nie uderzył go, gdy wymieniony leżał na ziemi po utracie przytomności. Podczas bójki używał wyłącznie pięści i nie uderzył pokrzywdzonego kulą ortopedyczną.	- częściowe wyjaśnienia A. M. (1)	k. 40, 40v	
2. A. M. (1) pobił pokrzywdzonego, gdyż ten zaczepił go głupim żartem.	- zeznania K. P. (1)	k. 600, 601	
3. A. M. (1) miał „obrażenia oka” w postaci silnego zasinienia, gdy spotkał się z K. P. (1) o godz. 17:00.	- zeznania K. P. (1)	k. 110	
4. Obrażenia ciała doznane przez S. P. (1) skutkowały powstaniem rozstroju zdrowia i naruszeniem czynności narządu ciała na okres trwający ponad 7 dni.	- opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej J. S.	k. 68	
5. Obrażenia ciała doznane przez S. P. (1) skutkowały wyłącznie narażeniem go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty	- opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej lek. A. M. (2)	k. 231-237	

życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z art. 160 kk.			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	A. M. (1)	Czyn z pkt II wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. A. M. (1) nie kierował gróźb pozbawienia życia do M. P. (1).	- częściowe wyjaśnienia A. M. (1)	k. 541	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Pkt 1.1. - fakty nr 2	częściowe wyjaśnienia A. M. (1) (k. 40, 542)	Wyjaśnienia oskarżonego obdarzono wiarą jedynie w tej części, w której nie są sprzeczne z ustaleniami faktycznymi poczynionymi na podstawie innych dowodów uznanych za wiarygodne. Dotyczy to przede wszystkim samego faktu, iż oskarżony w dniu 28.08.2019 r. po godzinie 20:00 spotkał pokrzywdzonego w pobliżu sklepu (...) w O. oraz tego, że S. P. (1) uderzył go w twarz,	

		rozcinając mu skórę pod okiem, a także tego, że tuż przed ww. zdarzeniem spożywał alkohol z K. P. (1) na przystanku autobusowym.	
Pkt 1.1. – fakt 2	częściowe zeznania K. P. (1) (k. 46v-47, 110v-111, 256v, 600-602)	Zeznania świadka obdarzono wiarą w tej części, w której w toku śledztwa przedstawił przebieg wydarzeń z dnia 28.08.2019 r. począwszy od spotkania z A. M. (1) ok. godz. 17:00 aż do pobicia S. P. (1) przez oskarżonego. Zeznania składane przez świadka na ww. etapie postępowania trzykrotnie w dniach 29.08.2019 r., 24.09.2019 r. i 25.10.2019 r. są co do zasady spójne, konsekwentne i rzeczowe. Z tego też względu obdarzono je wiarą (z wyjątkiem rzekomych śladów pobicia w postaci zasinienia, jakie oskarżony miał mieć na twarzy przed zaatakowaniem pokrzywdzonego, o czym będzie mowa w pkt 2.2.) i poczyniono na ich podstawie kluczowe ustalenia faktyczne. Znamienne jest, że wraz z upływem czasu każda z następujących po sobie relacji świadka zawiera zasadniczo tożsamy przebieg wydarzeń, choć są pozbawione kolejnych szczegółów, co wskazuje na to, że zeznania te były wynikiem odtworzenia śladów pamięciowych rzeczywistych zdarzeń, które zacierają się w	

		<p>pamięci świadka wraz z upływem czasu.</p> <p>Odnośnie zeznań, które świadek złożył przed Sądem obdarzono je wiarą w tej części, w której są one niesprzeczne z wcześniejszymi depozycjami K. P.. Za miarodajne uznano również te zeznania, w których podał (czego nie ujawnił w toku śledztwa), że na początku gdy cyt. „zaczęli się szarpać”, S. P. uderzył oskarżonego w głowę, prawdopodobnie pięścią albo butelką. Nie ulega bowiem wątpliwości, że tuż przed napaścią na pokrzywdzonego A. M. nie miał na twarzy śladów uderzenia w postaci krwawiącego rozcięcia pod lewym okiem, o czym świadczy nagranie z kamery monitoringu umieszczonej w sklepie (...).</p>	
<p>Pkt 1.1. - fakty nr 2 i 4</p>	<p>zeznania K. C. (k. 39v-40, 579-580)</p>	<p>Zeznania świadka są spójne i rzeczowe, a nadto korelują z zeznaniami K. P. oraz M. O.. Przy ocenie zeznań świadka należy zauważyć, że opisując zapamiętany przebieg wydarzeń podawał, iż widział, jak oskarżony przewrócił na jezdnię S. P. i siedząc na nim, bił go pięściami. Świadek nie dostrzegł natomiast, by oskarżony uderzył S. P. kulą inwalidzką. Nie oznacza to jednak, że fakt ten nie miał miejsca. Świadek</p>	

		<p>nadjechał bowiem już w trakcie starcia pokrzywdzonego z napastnikiem i nie widział jego początkowego etapu, kiedy to według uznanych za wiarygodne zeznań K. P., A. M. uderzał pokrzywdzonego ww. kulą i w odpowiedzi otrzymał cios w twarz.</p>	
Pkt 1.1. - fakt nr 2	<p>zeznania K. K. (k. 52v-53v, 580-580v)</p>	<p>Zeznania świadka, w których opisała wizyty oskarżonego w sklepie (...) w dniu 28.08.2019 r. i jego zachowanie w tym czasie, są spójne, rzeczowe i konsekwentne, a nadto korelują z obiektywnym dowodem w postaci zapisu z kamer monitoringu zainstalowanych w ww. sklepie.</p>	
Pkt 1.2. - fakt nr 1	<p>zeznania M. P. (1) (k. 249v-250, 543-544v)</p>	<p>Zeznania świadka, w których opisywała zachowanie oskarżonego, gdy będąc powiadomioną przez J. O. (1) udała się na miejsce pobicia jej męża, obdarzono wiarą gdyż są konsekwentne, a nadto podane przez nią okoliczności korelują z depozycjami M. O.. Wymieniony świadek podał bowiem, że oskarżony był wobec M. P. wulgarny, agresywny oraz cyt. „zaczął pluć jej w twarz”. Sąd miał przy tym na uwadze, że pokrzywdzona utrzymywała, iż uciekła biegiem do domu przed oskarżonym przewracając się po drodze, czego M. i J. O. (1) i nie</p>	

		<p>potwierdzili zeznając, że M. P. cyt. „odwróciła się i wróciła do swojego domu”. Nie oznacza to jednak, że pokrzywdzona nie odczuwała wówczas lęku o swoje życie przed oskarżonym i opuściła miejsce zdarzenia z własnej woli. Podkreślić należy, że M. P. jest osobą starszą (w chwili zdarzenia miała ponad 68 lat), zatem nie jest w stanie biegać tak, jak osoba w pełni sił witalnych. Nadto M. i J. O. (1) byli zaafierowani udzielaniem pomocy S. P. (1) i skupiali na nim swą uwagę, a nie na pokrzywdzonej (z tego też względu M. O. składając zeznania w dniu 29.08.2019 r. nie wspomniał nawet o obecności M. P. na miejscu zdarzenia, natomiast na rozprawie w dniu 15.06.2020 r. z uwagi na upływ czasu nie był w stanie przypomnieć sobie słów wypowiedzianych do niej przez oskarżonego, choć był pewny, że były one wulgarne). W tym stanie rzeczy zeznania M. P. uznano za w pełni wiarygodne.</p>	
<p>Pkt 1.1. – fakt 4 Pkt 1.2. – fakt 1</p>	<p>Zeznania M. O. (1) (k. 42v-43, 577-577v)</p>	<p>Zeznania świadka są kategoryczne i wyczerpujące. W toku śledztwa wprawdzie nie wspomniał o obecności na miejscu zdarzenia M. P. (1) oraz o uderzeniu S. P. (1) przez oskarżonego w jego obecności, gdy pilnował wymienionego,</p>	

		<p>lecz uczynił to przed Sądem w fazie swobodnej wypowiedzi. Fakt ten wytłumaczył tym, iż nie był o to pytany przez przesłuchującego i uznał te okoliczności za nieistotne, czemu należy dać wiarę. Brak jest bowiem podstaw do tego, by uznać, że świadek uzupełnił swe wcześniejsze zeznania o zdarzenia nie polegające na prawdzie.</p>	
<p>Pkt 1.1. – fakt 3</p>	<p>protokół oględzin i sekcji zwłok S. P. (1) wraz z opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej lek. Krzysztofa Wróblewskiego (k. 440-449, 626-626v, 627v-628)</p>	<p>Sporządzona w dniu 20.11.2019 r. opinia w przedmiocie obrażeń ciała doznanych przez S. P. (1), mechanizmu ich powstania oraz przyczyny jego zgonu w dn. 14.11.2019 r. została opracowana przez biegłego lek. K. W. w oparciu o dokumentację medyczną z okresu hospitalizacji wymienionego oraz badanie sekcyjne zwłok. Wnioski przedstawione w opinii są wyczerpujące i klarowne, a nadto zostały należycie umotywowane w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dn. 03.09.2020 r. Biegły stanowczo i konsekwentnie stwierdził, że brak jest związku przyczynowego pomiędzy zgonem pokrzywdzonego i obrażeniami ciała doznanymi w dniu 28.08.2019 r. Bezpośrednią przyczyną była bowiem martwica jelita cienkiego skutkująca</p>	

		<p>ciężkimi zaburzeniami metabolicznymi. Z kolei zdaniem biegłego, które podzielił skład orzekający, w wyniku obrażeń ciała zadanych przez A. M., w tym m.in. uszkodzenia krtani, u pokrzywdzonego wystąpiły trudności z oddychaniem i konieczność intubacji, a także porażenie prawostronne i afazja. Okoliczności te stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu S. P. w rozumieniu art. 156 kk.</p>	
Pkt 1.1. – fakt 2	Opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej lek. A. M. (2) (k. 225-230)	W pisemnej opinii sporządzonej w dn. 21.10.2019 r. biegła w oparciu o dokumentację medyczną opisała charakter obrażeń ciała doznanych przez A. M. (1). Opinia ta jest spójna, jasna, a wnioski w niej zawarte zostały należycie umotywowane.	
Pkt 1.1. - fakty nr 1, 2, 3 i 5	<p>protokoły oględzin (k. 14-19, 22-29, 245-246),</p> <p>dane osobopozna-wcze (k. 540v-541),</p> <p>dane o karalności (k. 588-589),</p> <p>prot. badania stanu trzeźwości (k. 5),</p> <p>prot. zatrzymania (k. 3)</p>	Treść wymienionych dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez strony, z tego też względu należało obdarzyć je wiarą.	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</p>			

<i>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Pkt 1.1. - Fakt 1 Pkt 1.2. - Fakt 1	Częściowe wyjaśnienia A. M. (1) (k. 40-40v, 541)	Na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonego, w których relacjonując przebieg zdarzenia utrzymywał, że początkowo pokłócił się z pokrzywdzonym pod sklepem, a następnie został przez niego uderzony w twarz i na chwilę stracił przytomność, po czym S. P. uciekł, lecz po przebiegnięciu kilku metrów wrócił i ponownie uderzył go pięścią w twarz. Następnie mężczyźni wdali się w bójkę w pozycji stojącej, wymieniając ciosy. Po jednym z nich pokrzywdzony stracił przytomność i upadł na trawnik. Przytoczona wyżej relacja oskarżonego, jest z gruntu fałszywa, stanowiąc wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony. Opierając się na obdarzonych wiarą zeznaniach K. P. (1), bezpośredniego świadka inkryminowanego zdarzenia, kategorycznie należy stwierdzić, że to oskarżony jako pierwszy zaczepił S. P. chcąc sprowokować go do bójki wyłącznie po to, by wyładować wzbierającą w nim agresję. Z obdarzonej wiarą relacji ww. świadka	

bezsprzecznie wynika, że gdy pokrzywdzony nie zareagował na zaczepki A. M., podbiegł on do niego i uderzył go kilkukrotnie kulą ortopedyczną po ciele. Gdy zaś otrzymał od S. P. cios w twarz wpadł w szal. Przewrócił pokrzywdzonego na jezdnię, usiadł mu na klatce piersiowej i bił go pięściami po twarzy.

Z tego też względu, jak również z uwagi na to, że ww. wyjaśnienia są nielogiczne, nie sposób dać im wiary. Skoro bowiem to pokrzywdzony, zdaniem A. M., jako pierwszy go zaatakował, na chwilę ogłuszył i uciekł, to z jakiego powodu po przebiegnięciu kilku metrów miałby wrócić i ponownie go uderzyć. Nadto podkreślić należy, że S. P. był 70-letnim, schorowanym mężczyzną. Poruszał się z trudnością, chodząc zazwyczaj oparty na prowadzonym obok rowerze. Okoliczności te wykluczają, by mógł biegać i toczyć równorzędną walkę na pięści z przeciwnikiem o 30 lat młodszym oraz o wiele wyższym i silniejszym fizycznie. Bez wątplenia oskarżony składając powyższe wyjaśnienia kierował się chęcią obciążenia pokrzywdzonego winą za zaistniałą bójkę, co należy z całą mocą wykluczyć.

		<p>Odnośnie wyjaśnień, w których oskarżony nie przyznał się do kierowania gróźb pozbawienia życia do M. P. (1), brak jest podstaw, by obdarzyć je wiarą, gdyż są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz M. O. (3).</p>	
<p>Pkt 1.1. – fakty 2 i 3</p>	<p>częściowe zeznania K. P. (1) (k. 600, 601)</p>	<p>Za niemiarodajne uznano zeznania świadka złożone przed Sądem, w których utrzymywał, że S. P. (1) żartował z oskarżonego, czym sprowokował go do napaści. Depozycje te są sprzeczne z zeznania świadka złożonymi w toku śledztwa, w których stanowczo utrzymywał, że pokrzywdzony nie reagował na zaczepki ze strony A. M.. Świadek tłumaczył ww. rozbieżności w zeznaniach tym, że podczas przesłuchania był „wypity”, czemu nie można dać wiary. Świadek nie wziął bowiem pod uwagę tego, że o ww. okolicznościach, tj. biernej postawie pokrzywdzonego wobec prowokacyjnego zachowania oskarżonego, mówił w toku śledztwa podczas każdego z trzech przesłuchań.</p> <p>Na wiarę nie zasługują również zeznania świadka, w których utrzymywał, że A. M. miał na twarzy siniaki, gdy się spotkali o godz. 17:00. Okoliczność ta, w gruncie rzeczy nieistotna, gdyż bez</p>	

		<p>wątpienia w wyniku ataku na S. P. oskarżony doznał rozcięcia skóry na twarzy, jest jednak sprzeczna nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego (k. 601v), lecz przede wszystkim z nagraniami z kamer monitoringu sklepu (...).</p>	
	<p>zeznania J. O. (1) (k. 33v-34, 576-577, 578v)</p>	<p>Zeznania świadka nie były na tyle kategoryczne i spójne, by czynić na ich podstawie miarodajne ustalenia faktyczne. J. O. pojawił się na miejscu zdarzenia wraz z synem M. O., lecz widok nieprzytomnego S. P. wywarł na nim tak silne wrażenie, że nie był w stanie zapamiętać wielu szczegółów, o których zeznawał jego syn.</p>	
	<p>zeznania L. M. (k. 602v)</p>	<p>Zeznania złożone przez świadka były nieistotne.</p>	
<p>Pkt 1.1. – fakt 4</p>	<p>opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej Jadwigi Suszek (k. 68)</p>	<p>W opinii sporządzonej w dniu 29.09.2019 r. (a zatem następnego dnia po inkryminowanym zdarzeniu) biegła lek. J. S. w oparciu o dokumentację medyczną opisała zakres obrażeń ciała doznanych przez S. P. i określiła ich kwalifikację prawną jako obrażenia powodujące rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej 7 dni (art. 157 § 1 kk). Wymienioną opinię należało uznać z niemiarodajną, gdyż jest lakoniczna i nieumotywowana, nadto</p>	

		<p>została sporządzona w krótkim czasie po zdarzeniu na podstawie skąpej dokumentacji medycznej, nie dającej pełnego obrazu stanu zdrowia pokrzywdzonego, a konkluzja w niej zawarta jest sprzeczna z obdarzoną wiarą opinią biegłego lek. K. W..</p>	
<p>Pkt 1.1. – fakt 5</p>	<p>opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej lek. Anny Milaszkiewicz (k. 231-237, 626v-627v)</p>	<p>W opinii sporządzonej w dniu 21.10.2019 r. (a zatem jeszcze przed zgonem pokrzywdzonego) biegła lek. Anna Milaszkiewicz w oparciu o dokumentację medyczną opisała zakres obrażeń ciała doznanych przez S. P. i określiła ich kwalifikację prawną jako obrażenia narażające pokrzywdzonego na bezpośrednią utratę życia albo powstanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w myśl art. 160 kk. Konkluzji tej nie sposób uznać za miarodajną, gdyż jest sprzeczna za uznaną za wiarygodną opinią biegłego lek. K. Wróblewskiego, który uznał, że konieczność intubacji pokrzywdzonego tuż po zdarzeniu oraz afazja i porażenia prawostronne, będące wynikiem udaru niedokrwiennego mózgu wynikłego bezpośrednio z obrażeń ciała zadanych S. P., stanowiły chorobę realnie zagrażającą jego życiu. Obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego nie niosły ze sobą wyłącznie</p>	

		<p>zagrożenia powstania ww. choroby, lecz ją wywołały.</p> <p>Co istotne w opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dn. 03.09.2020 r. biegła podzieliła zapatrywanie biegłego lek. K. Wróblewskiego w przedmiocie braku związku przyczynowego pomiędzy pobiciem pokrzywdzonego i jego zgonem oraz częściowo wycofała się z ww. pierwotnej konkluzji podnosząc, że mogłaby uznać ww. obrażenia ciała S. P. za skutkujące powstaniem choroby realnie zagrażającej jego życiu z zastrzeżeniem, że była ona spowodowana również wcześniejszymi chorobami przewlekłymi, na które cierpiał pokrzywdzony. Odnośnie złamania chrząstek krtani biegła również uznała, że uraz ten mógł spowodować chorobę realnie zagrażającą życiu. Z tego też względu opinię sporządzoną przez biegłą w toku śledztwa uznano za niemiarodajną.</p>	
		<p>Dowody w postaci protokołów i dokumentów ujawnione w trybie art. 405 § 2 kpk i nie będące podstawą ustaleń faktycznych nie były istotne dla wyrokowania.</p>	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	czyn z punktu II wyroku	A. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Poczynione ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości, że w dniu 28 sierpnia 2019 r. oskarżony wypowiedział do M. P. (1) słowa stanowiące groźbę pozbawienia jej życia. Zachowanie oskarżonego wyczerpuje wszelkie znamiona występku z art. 190 § 1 kk który stanowi, iż odpowiedzialności karnej podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.</p> <p>Wyartykułowana przez oskarżonego groźba wzbudziła u M. P. (1) realną obawę, że zostanie spełniona, ponieważ wymieniony tuż wcześniej brutalnie pobił jej męża S. P. (1), o czym</p>			

<p>pokrzywdzona doskonale wiedziała.</p> <p>Oskarżony dopuścił się popełnienia powyższego czynu działając z zamiarem bezpośrednim, w odpowiedzi na neutralne pytanie pokrzywdzonej o przyczyny pobicia jej męża, jakie skierowała pod jego adresem.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	czyn z punktu I wyroku	A. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Poczynione ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości, że w dniu 28 sierpnia 2019 r. A. M. (1) kilkakrotnie uderzył po ciele S. P. (1) kulą inwalidzką, a następnie przewrócił go na twarde podłoże, usiadł mu na klatce piersiowej i zadał przy pomocy pięści nie mniej niż kilkanaście uderzeń w głowę i twarz. W następstwie S. P. (1) doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych i obrzęku na powiekach obu oczu, złamania licznych kości twarzoczaszki: ścian przednich, górnych i tylnych zatok po stronie także ściany przyśrodkowej, złamania kości klinowych i</p>			

chrząstek krtani, żeber IV-IX strony lewej, krętacza kości udowej lewej oraz stłuczenia płuca lewego.

Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej lek. K. W. nie pozostawia wątpliwości, że ww. obrażenia doprowadziły do powstania u pokrzywdzonego prawostronnego porażenia i afazji, a więc spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 kk. Z całą pewnością wymienione obrażenia nie skutkowały wyłącznie rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, co postulował oskarżyciel w skardze publicznej kwalifikując czyn A. M. (1) z art. 157 § 1 kk.

A. M. (1) dopuścił się ww. zachowania w zamiarze ewentualnym. Co istotne przed zaatakowaniem pokrzywdzonego zwerbalizował swoje intencje w obecności K. P.. Nie ulega zatem żadnej wątpliwości, że oskarżony chciał wyładować wzbierającą w nim agresję poprzez pobicie przypadkowej osoby. Zbieg okoliczności sprawił, że A. M. wybrał na swoją ofiarę właśnie S. P.. Początkowo oskarżony uderzając pokrzywdzonego kule obejmował bezpośrednim zamiarem spowodowanie

u wymienionego co najmniej lekkiego uszkodzenia ciała z art. 157 § 2 kk. Niemniej jednak po otrzymaniu ciosu w twarz od pokrzywdzonego, A. M. zmienił zamiar i postanowił w odwecie wyrządzić S. P. o wiele dotkliwszą krzywdę. Świadczy o tym fakt, że zadawał pokrzywdzonemu z całą siłą kolejne uderzenia w twarz i głowę, a zatem partię ciała kluczową dla podtrzymania funkcji życiowych, pomimo tego, iż S. P. leżał na jezdni unieruchomiony i nieprzytomny. Oznacza to, że oskarżony przewidywał możliwość spowodowania u wymienionego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i godził się na to. A. M. (1) jest bowiem dorosłym mężczyzną, posiadającym podstawową wiedzę z zakresu budowy i funkcjonowania ludzkiego organizmu. Doskonale zdawał sobie zatem sprawę z tego, czym może skutkować zastosowanie tak brutalnej przemocy fizycznej, jakiej dopuścił się wobec pokrzywdzonego.

Podkreślić zarazem należy, że w toku przewodu sądowego nie ujawniono żadnej okoliczności faktycznej, która wskazywałaby na to, że oskarżony działał co najmniej z ewentualnym zamiarem pozbawienia życia S. P. (1). Przede

wszystkim należy zwrócić uwagę na to, że A. M. (1) z własnej woli przestał bić pokrzywdzonego, kiedy wyładował swój gniew. Po drugie, gdyby oskarżony chciał zabić S. P., miał możliwość posłużenia się narzędziem w postaci kuli ortopedycznej. Po trzecie zaś, gdy K. P. prosił go o zaprzestanie bicia pokrzywdzonego, A. M. w wulgarnych słowach kazał mu odejść grożąc, że pobije go jako następną osobę. Wymienione okoliczności jednoznacznie wskazują na to, że oskarżony w swej świadomości nie brał pod uwagę możliwości spowodowania zgonu S. P. i nie godził się na to.

W tym stanie rzeczy zaistniały wszelkie podstawy by uznać, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona podmiotowe i przedmiotowe zbrodni spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zamiarze ewentualnym. Z uwagi na to wykluczonym było pozostawienia w opisie czynu znamion występku o charakterze chuligańskim, a kwalifikacji prawnej art. 57a § 1 kk, gdyż przepis ten nie dotyczy zbrodni.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M. (1)	pkt I	czyn z pkt I wyroku	Kara 5 lat pozbawienia wolności. Okoliczności obciążające: - motywacja, którą oskarżony kierował się atakując S. P., polegająca na wyładowaniu gniewu i agresji na przypadkowej

			<p>osobie, co wpływa na zwiększenia stopnia winy,</p> <ul style="list-style-type: none"> - ponadprzeciętna brutalność wobec pokrzywdzonego polegająca na kontynuowaniu ataku także po utracie przytomności przez S. P., - zachowanie tuż po popełnieniu przestępstwa polegające na uderzeniu pokrzywdzonego gdy M. O. udzielał mu pomocy oraz kierowanie gróźb karalnych wobec M. P. co wskazuje, iż oskarżony nie tylko nie brał nawet pod uwagę, by w jakikolwiek sposób pomóc S. P., lecz nie widział niczego nagannego w swoim zachowaniu, co świadczy o jego głębokiej demoralizacji, - działanie w stanie nietrzeźwości, - uprzednia karalność. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyrażenia skruchy podczas rozprawy i przeproszenie bliskich pokrzywdzonego za czyn, którego się dopuścił.
A. M. (1)	pkt II	czyn z pkt II aktu oskarżenia	<p>Kara 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - popełnienie przestępstwa na szkodę pokrzywdzonej będącej żoną osoby, którą oskarżony tuż wcześniej dotkliwie pobił, wyłącznie

			<p>w odpowiedzi na jej neutralne pytanie, z jakiego powodu to czynił, co wpływa na zwiększenia stopnia winy i świadczy o braku refleksji nad swoim zachowaniem i głębokiej demoralizacji,</p> <ul style="list-style-type: none"> - sformułowanie wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia, a więc groźby popełnienia na jej szkodę przestępstwa o najwyższym ciężarze gatunkowym, - działanie w stanie nietrzeźwości, - uprzednia karalność. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - incydentalna postać ww. groźby karalnej sprowadzająca się do wypowiedzenia jej jednokrotnie.
A. M. (1)	pkt III	czyn z pkt I wyroku i z pkt II aktu oskarżenia	<p>Kara łączna 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Kara łączna została wymierzona na zasadzie pełnej absorpcji, za czym przemawia bliski związek czasowy pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami. Choć przestępstwa te godziły w odmienne dobra prawne, tj. życie i zdrowie oraz wolność oraz dotyczyły różnych pokrzywdzonych, to zachodzi pomiędzy nimi ścisły związek i nastąpiły tuż po sobie.</p>

A. M. (1)	pkt IV	czyn z pkt I wyroku i z pkt II aktu oskarżenia	<p>Zadośćuczynienie za dozoną krzywdę w kwocie 40.000 zł zasądzone od oskarżonego na rzecz M. P. (1) na podstawie art. 46 § 1 kk.</p> <p>Sąd przychylił się do co do zasady do wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o zasądzenie na jej rzecz środka kompensacyjnego (k. 661v). Jednakże wskazaną przez pełnomocnika wysokość żądanej kwoty (tj. 70.000 zł) uznać należy za zbyt wysoką, z kolei rodzaj środka w postaci nawiązki za nieuprawniony. W myśl art. 46 § 2 kk nawiązka może być orzeczona na rzecz pokrzywdzonego, gdy orzeczenie obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia jest znacznie utrudnione albo na rzecz osoby najbliższej dla zmarłego pokrzywdzonego, lecz wyłącznie w sytuacji, gdy jego śmierć nastąpiła w wyniku przestępstwa popełnionego przez skazanego. Na gruncie przedmiotowej sprawy ww. przesłanki nie zostały spełnione, gdyż zgon S. P. (1) nie pozostawał w związku przyczynowo - skutkowym z obrażeniami ciała, które spowodował u wymienionego A. M. (1). Należy mieć zarazem na uwadze, że brak jest przeszkód do orzeczenia zadośćuczynienia z art. 46 § 1 kk.</p>
-----------	--------	--	---

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż M. P. (1) jest osobą pokrzywdzoną czynem przypisanym oskarżonemu w pkt II wyroku oraz inną osobą uprawnioną w rozumieniu art. 52 § 1 kpk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I wyroku. W wyniku ww. czynów popełnionych przez oskarżonego M. P. (1) doznała cierpienie natury psychicznej o znacznym stopniu intensywności. Polegały one na trosce o życie i zdrowie S. P. (1), które było zagrożone w początkowym okresie hospitalizacji, a także gdy okazało się, iż długotrwałym skutkiem pobicia przez oskarżonego będą, wynikające bezpośrednio z udaru mózgu, porażenie prawej strony ciała oraz afazja. Nie bez wpływu na stan psychiczny pokrzywdzonej były również groźby karalne kierowane do niej przez A. M. tuż po pobiciu S. P.. Bez wątpienia potęgowały one stres i strach o dalszy los jej i jej męża. Wymienione okoliczności dają podstawę do zasądzenia od oskarżonego zadośćuczynienia w wysokości 40.000 zł. Kwotę tą należy uznać za adekwatną do okoliczności sprawy, ponieważ w należyтым stopniu rekompensuje

			pokrzywdzonej doznane cierpienia.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M. (1)	pkt V		Zaliczenie w myśl art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania.
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Oskarżony w swych wyjaśnieniach podnosił, iż uderzył S. P. działając w ramach obrony koniecznej przekraczając jej granice. Ustalony wyżej stan faktyczny wyklucza możliwość zastosowania instytucji z art. 25 § 3 kk, gdyż bez wątplenia to A. M. zaatakował i uderzył jako pierwszy S. P. i to</p>			

<p>pokrzywdzony zadał mu cios w twarz w obronie przed tym atakiem. Podkreślić należy, że pokrzywdzony po zadaniu ww. uderzenia starał się uciec przed oskarżonym. Tak więc dalsze bicie S. P., którego A. M. się następnie dopuścił, nie polegało na odparciu bezpośredniego zamachu, co jest wymagane przez art. 25 § 1 kk.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>pkt VI pkt VII</p>	<p>Wynagrodzenie zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. K. z tytułu poniesionych przez nią wydatków na wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 4.500 zł udokumentowane stosowną fakturą VAT na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk oraz § 11 ust, 2 pkt 5 i 7, § 15 ust. 1 i 3, § 17 pkt 1 rozporządzenia MS z 22.10.2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).</p> <p>Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, który nie posiada żadnego wartościowego majątku oraz wymierzono mu wieloletnią karę pozbawienia wolności, w ocenie Sądu obciążenie go opłatą i wydatkami</p>	

	postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe, wobec czego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ich ponoszenia.	
1.1Podpis		
SSO Andrzej Klimkowski		